

for denne Opdragelsesanstalt selv. Jeg er i høj Grad overbevist om Nødvendigheden af at have sige Anstalter og om deres Betydning, og jeg har ogsaa i de seneste Aar ved flere Leiligheder henvisst Communer og Andre, som klagede over, at de ikke vidste, hvad de skulde gjøre i det og det Tilfælde med det og det Barn, til at benytte sige Anstalter; men jeg er paa den anden Side fuldkommen overbevist om, at Anstalter af den Art, som nærme sig til den saakaldte sellenbergste Anstalt, i deres Væsen maae være private Anstalter, og at man maa tage sig yderlig i Agt for at omskabe dem til Statsinstituter, fordi man paa den ene Side ikke kan og ikke uden at svække Virksomheden i høj Grad bør kontrollere den oeconomicke Bestyrelse i dens Detail; da man ikke kan eller bør indlade sig paa at revidere noget Regnskab over en saadan Statsanstalt, hvor der som Indtægt er opført hvad der indkommer af disse Børns Production, og hvis Udgift er beregnet paa hvad der forbruges til en stor Mængde Mennesser, og fordi man paa den anden Side, naar de ere Statsanstalter, skal besætte Forstanderposterne, naar de blive vacante, og det er Poster, som man ikke kan faae besatte ved at udnævne Embedsmænd; jeg kan ikke foreslaae dem til Udnævnelse, men det er særligt overdraget at foreslaae Opdragere, men dette er særdeles farligt, naar disse Opdragere med den højeste Grad af Selvoportelse skulle virke for Børn, der staae nær ved Fordærvelsen. Det, som jeg i saa Henseende anseer for det Rigtige, har jeg ganske nylig havt Anledning til at udtale i en Brevverling, som er ført med en Anstalt af denne Art, der paa en Maade er anlagt for Statens Regning, og som, da den foregaaende Bestyrelse var ligesom falden bort, ubemærket blev henvisst til Kultusministeriet. Det er en Anstaltovre i Jylland, paa Bøggildgaard; den er oprettet for en Række Aar siden, Staten har kjøbt Gaarden og siden ved successive Tilskud, der dog aldrig have overskredet den fra Begyndelsen fastsatte Sum, 6000 Rbd., sat den i Drift og saa overladt den til Bestyreren, der har en personlig Understøttelse, som findes opført paa Contoen for Videnskabers og Kunstners Fremme; det er ogsaa en af de Understøttelser, der staae, hvor de

ikke egentlig høre hjemme, men det er en Understøttelse til et vigtigt og nødvendigt Formaal, som jeg ikke kan lade slette ud for den kan sættes paa et andet Sted. Brevverlingen begyndte med, at Anstalten forelagde sine Regnskaber og ønskede dem reviderede; jeg tilbageviste Regnskaberne og sagde, at jeg aldeles ikke kunde lade dem revidere, og da der forlangtes en Instruction for Forstanderen, der kunde tjene som Grund for fremtidige Revisioner, sagde jeg, at jeg ikke saa mig istand til at udkafe en saadan Instruction, at derpaa kunde begrundes en Revision. Det rigtige Princip er, enten ved et reent Bengetilskud, afsæiet efter den Overbeviisning, man har om Forstanderens Dygtighed, under en bestemt Control at hjælpe et saadant Institut, eller, da der ofte kan mangle den Mand, som er dygtig til at oprette et saadant Institut, Gøne til at begynde, da forsyne ham med Driftscapital eller med Driftsgjenstande, — i det sidstnævnte Tilfælde var det en Gaard, — og saa overlade ham den med en Understøttelse under visse Betingelser, t. Ex. at han har Gaarden, eller hvad man overlader ham, saalænge man er tilfreds med hans Virksomhed, imod at han har de og de Forpligtelser ligeoverfor Communerne og Staten, og at man saa, naar han befindes i et vist Antal Aar at have opfyldt dette vigtige Hverv paa en tilfredsstillende Maade, da personlig ydes ham et Vederlag ved at give ham Pensionsberettigelse eller paa anden Maade. Hvad nu angaaer den her omtalte Anstalt paa Hølstensminde, saa har jeg ogsaa den Overbeviisning, at den er nyttig, uagtet den har påkøbt noget i sin Bestræbelse mellem at være en Opdragelsesanstalt for fattige Børn ialmindelighed og at være en Opdragelsesanstalt for Børn, der staae fare for, moralsk at gaae tilgrunde, og jeg har ogsaa, efter Alt hvad jeg har erfaret, den største Agtelse for Forstanderen; men naar der er Spørgsmaal om, at bevilge en aarlig Understøttelse — og der indkom allerede under min Formand i Ministeriet et Andragende derom, der tilbagevistes af ham, — saa har jeg to Bemærkninger at gjøre, den første, som ogsaa blev gjort af min Formand, at det ved at glennemgaae Regnskaberne forekom os, at